

תת"ע 11794/03/20 - פואד אבו ריא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11794-03-20 מדינת ישראל נ' פואד אבו ריא
תיק חיצוני: 10155123077

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	פואד אבו ריא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 30.11.20 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,700 ₪.

3. ב"כ המבקש טען כי לאחר שהמבקש הגיש בקשה לביטול הדו"ח בגין כשל חמור בפרטי הרכב, ולאחר שהגיש בקשה להישפט, המשיבה עשתה מקצה שיפורים ושלחה למבקש דו"ח עם פרטי הרכב מתוקנים ללא הזמנה לדיון. טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט על פי הדו"ח המקורי, וקיבל הודעה כי תישלח לו הזמנה לבית המשפט, אך מעולם לא קיבל הזמנה לדיון. טען כי ניתן פסק דין על סמך אישור מסירה שהודבק לאחר שלושה ביקורים מבלי לציין היכן הודבק. טען כי בעיר מושבו של המבקש בסח'נין ישנם מספר אנשים הנושאים שם זהה לשמו של המבקש ולכן ייתכן שההזמנה הודבקה לא במקום מגוריו שלו. טען לכשלים חמורים בחומר הראיות. טען כי המשיבה יחסה למבקש ביצוע עבירת מהירות כשהוא נוהג על אופנוע שעה שמעולם לא החזיק באופנוע אלא ברכב פרטי בשעה ובמקום העבירה הנטענת. טען כי לפי הנסיבות המתוארות בדו"ח לא ניתן לשמור על קשר עין רצוף עם הנהג. טען כי השוטר לא ציין בדו"ח פרטים כמו מיקומו ביחס לרכב המטרה, מאיזה מרחק הבחין בעבירה, אם היו רכבים נוספים, תנאי הכביש ונתיבי הנסיעה. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין חמור בהתחשב בכך שהוא מורה לנהיגה וזקוק לרישיונו לצורך פרנסתו.

4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הודעת תשלום קנס נשלחה בדואר רשום לכתובת המבקש. טענה כי דבר הדואר חזר מהסיבה "לא נדרש", ובהתאם לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי חזקת המסירה עומדת בעינה. טענה כי תמוה שההודעה על גזר הדין הגיעה למבקש ונמסרה ליעדה ואילו

ההזמנה לדיון שנשלחה לאותה כתובת לא התקבלה אצל המבקש. לאור האמור ביקשה לדחות הבקשה על הסף.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש ולאחר ביקור שלישי במקום הודבק, בתאריך 29.5.20 (וזאת בניגוד לטענת המשיבה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש"). על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

אשר לטענת המבקש כי שמו הוא שם נפוץ בשוב בו הוא מתגורר, הרי שאישור המסירה נושא את שמו המלא, מספר תעודת הזהות שלו, ת.ד. ומיקוד. עוד יש לציין כי מעיון בנט המשפט עולה כי פסק הדין נשלח לאותה כתובת ונמסר לידי המבקש ללא קושי בתאריך 8.12.20. בנסיבות אלה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

אשר לטענת המבקש כי קיבל לידי הודעת תשלום קנס מתוקנת ללא מועד דיון, הרי שבהודעת תשלום הקנס המתוקנת שנשלחה אליו מצוין כי עליו לשלם את הקנס לא יאוחר מיום 2.4.20, זולת אם תוך מועד זה יודיע על רצונו להישפט בגין העבירה. עוד עולה מעיון בדו"ח המתקן כי הוארך בו המועד לתשלום הקנס או להגשת הבקשה להישפט ביחס לדו"ח המקורי.

8. עם זאת, המבקש העלה טענות בדבר כשלים ראייתיים בדו"ח ובמכלול הנסיבות מצאתי ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיובו בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, ככל שהמבקש ישלם סך של 800 ש"ח הוצאות לטובת אוצר המדינה עד ליום 3.3.21.

יבוטל פסק הדין והתיק יקבע להקראה.

לאחר תשלום ההוצאות המזכירות תעביר התיק לעיוני לקביעת מועד להקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"א, 05 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.